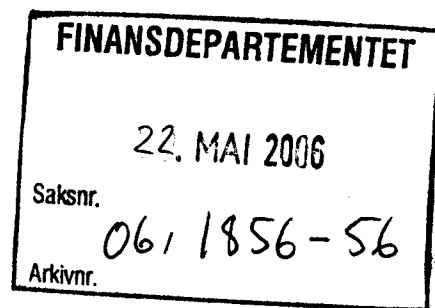

**DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT**

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref
06/1856 FM KSj

Vår ref
200601715-3/HMB

Dato
18.5.2006

Utkast til forskrifter til ny forsikringslov mv - Høring

Vi viser til brev datert 3. april 2006 med vedlegg.

Når det gjelder utkastet til forskrift til OTP-loven (vedlegg 2 til høringsnotatet), slutter vi oss til behovet for felles reguleringsregime og hovedformålene slik disse er formulert i høringsnotatet. Vi vurderer det som positivt at spørsmålet om arbeidsgivers ansvar for kostnadene nå avklares i forskrift.

Utkastet til forskrift fastslår at arbeidsgiver skal dekke alle kostnader ved tjenstepensjonsordningen, også forvaltningskostnadene. Vi antar at hensikten med dette er å sikre at disse kostnadene ikke reduserer minimumsinnskuddet som er fastsatt i OTP-loven. Det er imidlertid et ankepunkt mot forslaget at det dermed etableres en uheldig interessemotsetning mellom arbeidstaker og arbeidsgiver, der arbeidsgiver vil ha incentiver til å velge billigst mulig forvaltningsløsning, mens arbeidstakere (særlig yngre, med lang tid igjen til pensjonsalder) vil ha incentiv til å velge forvaltningsløsninger med høy forventet avkastning, dvs. høy aksjeeksponering, der forvaltningskostnadene er relativt høye.

Konsekvensen av å vektlegge «billig» forvaltning kan altså bli en overvekt på kortsiktige plasseringer, og de endelige kostnadene ved dette er det den enkelte arbeidstaker som vil måtte dekke gjennom en lavere pensjon. Dette mener vi er en vesentlig innvending mot Finansdepartementets forslag, og disse forholdene kunne med fordel gis en nærmere drøfting i lovforarbeidene.

Etter vår oppfatning kan det videre reises en innvending mot at arbeidsgiver også skal

dekke forvaltningskostnadene, da dette vil føre til mindre forutsigbarhet på kostnadssiden for bedriftene. Dette har for mange bedrifter vært en viktig fordel med innskuddspensjonsordninger sammenlignet med ytelsesbaserte pensjonsordninger. Når markedsverdien på pensjonskapitalen endres, vil dette slå direkte ut i de forvaltningskostnadene som arbeidsgiveren etter forslaget skal dekke. Dette forholdet er heller ikke diskutert i høringsnotatet.

Vi er kjent med at Kredittilsynet har drøftet disse momentene i et notat til Finansdepartementet. Kredittilsynet peker på at en sjablongmessig regel vil begrense den uheldige interesse motsetningen som skapes, samtidig som lovens intensjon om at kostnadene ikke skal redusere minimumsinnskuddet ivaretas. Vi vurderer Kredittilsynets forslag som interessant.

I utkastet til forskrift slås det fast at kravet om at samtlige forvaltningskostnader skal belastes arbeidsgiver også skal gjelde innskuddsordninger med årlige innskudd som overstiger minstekravet til innskudd etter OTP-loven. Dette bryter med etablert praksis i henhold til lov om innskuddspensjon, og vi er i tvil om hvilken reell begrunnelse dette forslaget kan gis, jf. at intensjonen bak denne bestemmelsen i OTP-loven synes å være at kostnadene ved administrasjon og forvaltning ikke skal redusere minimumsinnskuddet. For innskuddspensjonsordninger som overstiger minstekravet med god margin, framstår det derfor for oss som uklart motivert å pålegge arbeidsgivere å dekke disse kostnadene. Kredittilsynet har i notatet nevnt ovenfor foreslått at ordninger med innskuddsprosent på 2,5 prosent eller høyere skal følge etablert praksis i henhold til innskuddspensjonsloven, dvs. at arbeidstaker dekker forvaltningskostnadene. Vi støtter et slikt forslag.

Når det gjelder utkastet til forskrift til forsikringsloven med utfyllende regler om livsforsikringsselskaper og pensjonsforetaks virksomhet (vedlegg 3 til høringsnotatet), viser vi til forslaget til § 1-6 i utkastet til forskrift til forsikringsloven som åpner for at skadeforsikringsselskapene kan tilby uførerisikoordninger med årlig innskudds-/premie-fritak i en periode på fire år etter forsikringstilfellet, med tillegg av utbetaling av et engangsbetrag i samsvar med uføregraden ved utløpet av fireårsperioden.

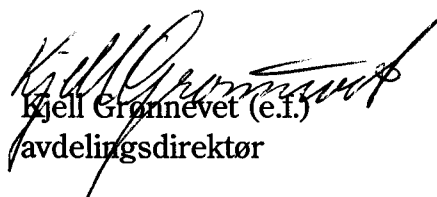
Det er en utbredt oppfatning at det er liten grad av konkurranse i forsikringsmarkedet, og vi stiller oss derfor positivt til tiltak som gir flere aktører adgang til markedet for forsikring av innskuddsfritak ved uførhet.

Vi stiller imidlertid spørsmål ved om en utvidelse som foreslått er tilstrekkelig til at skadeselskapene vil være aktuelle tilbydere av slike ordninger. Vi viser til at det etter fire år vil måtte inngås en ny forsikringskontrakt om sparing fram til pensjonsalder der skadeselskapet står ansvarlig for inngåelsen av kontrakten. En slik kontrakt kan så vidt vi forstår bare inngås med et livsforsikringsselskap. På dette tidspunktet er det liten sannsynlighet for reaktivering. Den nye forsikringskontrakten må baseres på en risikovurdering på det aktuelle tidspunktet – altså ikke på den risikoen som forelå ved kon-

traktsinngåelse med skadeforsikringssselskapet. Dette vil skadeselskapet måtte ta høyde for i sin premieberegning innledningsvis, og det kompliserer derfor skadeselskapenes premiefastsetting. I tillegg kommer høyere administrative kostnader som følge av at det må inngås to kontrakter i stedet for en.

Vi stiller oss derfor tvilende til om en utvidelse som foreslått vil gi den ønskede virkning med flere tilbydere og dermed bedre konkurranse. Av hensyn til konkurransen i markedet for slike forsikringer mener vi at Finansdepartementet bør vurdere å åpne for at skadeforsikringssselskapene får anledning til å inngå "fullverdige" innskuddsfritaksforsikringer, dvs. uten tidsbegrensning.

Med hilsen

Kjell Grønnevet (e.f.)
avdelingsdirektør

Hilde-Marie Branæs
seniorrådgiver